



วัตถุประสงค์

เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการและบทความหนังสือที่เป็นภาษาไทยและมีข้อค้นพบข้อเสนอแนะ รวมถึงความคิดริเริ่มที่มีผลกระทบต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติในวงกว้าง อีกทั้งยังมุ่งหมายที่จะเป็นเวทีในการนำเสนอผลงานทางวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสาขาต่าง ๆ และสนับสนุนการเรียนการสอน โดยเน้นสาขาวิชาพระพุทธศาสนา การบริหารการศึกษา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การจัดการชุมชน รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-กุมภาพันธ์ ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน ฉบับที่ 3 พฤษภาคม-มิถุนายน ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-สิงหาคม ฉบับที่ 5 กันยายน-ตุลาคม และฉบับที่ 6 พฤศจิกายน-ธันวาคม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารวิจัยวิชาการ

พระพรหมบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

พระพรหมวัชรธีรอาจารย์, ศาสตราจารย์ ดร.

พระปัญญาวัชรบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.

ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญศิริ

พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุธะพรหม

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศรเดช พรหมศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กองบรรณาธิการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระศรีสมโพธิ, ดร.

รองศาสตราจารย์ สยาม คำปรีดา

ดร.ภาราดร แก้วบุตรดี

หน่วยงานภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.วัชระ งามจิตต์เจริญ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พระเมธาวิเชียร, รองศาสตราจารย์ ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชินนทร์ วสันต์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญชัย บุญหนัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลมาศ ปฐมวนิชกุล

นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ

มหาวิทยาลัยนครพนม

ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา

บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ฝ่ายจัดการวารสาร

ดร.ดิเรก ดังลอย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวสุณิสา แก้วนัม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวอรอุมา ช่อนกลิ่น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน

หลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 999 หมู่ 6 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 60000 โทรศัพท์ 062-3434768
E-mail: journal.jra@gmail.com
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jra/index>

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสารวิจัยวิชาการ (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

- | | |
|---|------------------------------------|
| 1. พระราชรัตนเวที, ผศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 2. พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 3. พระศรีสมโพธิ, ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 4. พระครูนิวาสิตขันธ์, ผศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 5. พระเมธีวชิรบัณฑิต, ศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 6. พระปัญญาวชิรบัณฑิต, รศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 7. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษ ฐิริปัญญา, ผศ.ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 8. พระครูสุธีธรรมบัณฑิต, ดร. | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 9. ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 10. ศ.ดร.จันทงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 11. รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 12. รศ.ดร.พิสมัย รบชนะชัย พูลสุข | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 13. รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 14. รศ.ดร.สมาน งามสนิท | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 15. รศ.ดร.ธงชัย สิงอุตม | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 16. รศ.ดร.วรกฤต เกื่อนช้าง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 17. รศ.ดร.วัชรินทร์ ชาญศิลป์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 18. รศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 19. รศ.ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 20. รศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 21. รศ.ดร.ธานี เกสทอง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 22. ผศ.ดร.สมคิด พุ่มทุเรียน | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 23. ผศ.ดร.อานนท์ เมธีวรณัฏฐ์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 25. ผศ.ดร.ผดุง วรรณทอง | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 26. ผศ.ดร.ชนทอง วัฒนประดิษฐ์ | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 27. ผศ.ศศิกิจจ์ อ่ำจ้อย | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 28. ผศ.ดร.สมบัติ นามบุรี | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 29. ผศ.ดร.อุทัย สติมัน | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |
| 30. ดร.ภาราตร แก้วบุตรดี | มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย |

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. พระเมธาวิเชียรสร, รศ.ดร.	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. ศ.ดร.วัชร งามจิตรเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ศ. (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญ	ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
4. รศ.ดร.กุหลาบ รัตนสังธรรม	มหาวิทยาลัยบูรพา
5. รศ.ดร.สุวิญ รักสัตย์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
6. รศ.ดร.สุชาติ แสงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
7. รศ.ดร.เนติรัฐ วีระนาคินทร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8. รศ.ดร.อุทัยวรรณ ภูเทษ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
9. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
10. รศ.ดร.ชนินทร์ วสันนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
11. รศ.ดร.ช่วงโชติ พันธุเวช	นักวิชาการอิสระ
12. รศ.ดร.พฤตสรรค์ สุทธิไชยเมธี	มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
13. รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
14. รศ.ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
15. รศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
16. รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
17. รศ.ดร.รัตน์ะ ปัญญาภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
18. รศ.ดร.พรณอร วันทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
19. รศ.ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน	มหาวิทยาลัยมหิดล
20. รศ.ดร.ธัญชัย บุญหนัก	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
21. รศ.ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
22. รศ.ดร.โกนิษฐ์ ศรีทอง	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
23. รศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
24. ผศ. ว่าที่ร้อยตรี ดร.โสภณ ลาวรรณ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
25. ผศ.ดร.ยุวดี วิทย์พันธ์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
26. ผศ.ดร.นันทนา อุ่นเจริญ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
27. ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
28. ผศ.ดร.สมปอง สุวรรณภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
29. ผศ.ดร.วิมลมาศ ปฐมนิขกุล	นักวิชาการอิสระ
30. ผศ.ดร.ภูริวัฒน์ คัมภีร์ภาพพัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
31. ผศ.ดร.กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
32. ผศ.ดร.ศิริวรรณ กมลสุขสถิตย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
33. ผศ.ดร.ธีรพจน์ นนบเนียน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
34. ผศ.ดร.วันชัย สุขตาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
35. ผศ.ดร.ประภัศร วรณสถิตย์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
36. ผศ.ดร.เบญจมาศ สุขสถิตย์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
37. ผศ.ดร.กฤษณะ ดาราเรือง	มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา
38. ผศ.ดร.วงธรรม สรณะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

39. ผศ.ดร.จันทร์คม์ ภูติอริยวัฒน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
40. ผศ.ดร.สิบเอก ดร.เศรษฐวัสส์ พรหมสิทธิ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
41. ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
42. ผศ.ดร.ประเวศน์ มหารัตน์สกุล มหาวิทยาลัยปทุมธานี
43. ผศ.ดร.ปาริชาติ สายจันดี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
44. ผศ.ดร.ธีรวัฒน์ แสนคำ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
45. ผศ.ดร.ประทีป พิษทองกลาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
46. ผศ.ดร.อรอนงค์ สรรเสริญ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
47. ผศ.ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ มหาวิทยาลัยนครพนม
45. ดร.อักรินทร์ อริยศรีพงษ์ นักวิชาการอิสระ
46. ดร.จินตนาภา ไสภณ ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
47. ดร.ชนิกา แสงทองดี นักวิชาการอิสระ
48. ดร.พิสิษฐ์ จอมบุญเรือง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
49. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา บริษัท เอเซีย คอนเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด
50. ดร.สมนึก หงษ์ยิ้ม สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุทัยธานี
51. ดร.วรพล ชินเพชร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
52. พันเอก ดร.สาธิต ทิพย์มณี กรมแพทยทหารบก
53. ดร.ปัญญนิสาธิ์ องค์ปรัชญากุล มหาวิทยาลัยเกริก
54. ดร.วิไลวรรณ เทียนประนอมกร โรงเรียนแย้มจากดิวชานุสรณ์
55. ดร.พิเชษฐ์ วันทอง รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
55. ดร.สุรัชย์ พุดชู มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
56. ดร.จาดรงค์ สุทาวาน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
54. พระมหาจักรพล อาจารย์สุโก, ดร. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
55. นางสาวโอปอล์ รังสิมันตุชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
56. นายปัญญา พรหมบุตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์
57. นายสรารุธ แสงอรุณ บริษัท กรุงศรี นิคมเบล จำกัด
58. อาจารย์รดา อนุตตรังกูร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
59. อาจารย์นันทยา สัตยวาที มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
60. อาจารย์ธีรพงศ์ พรหมวิชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ

- ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.กาญจนา เจริญศรี
- รศ.ดร.สุรีย์พงศ์ โพธิ์ทองสุนันท์
- รศ.ดร.สมาน งามสนิท
- รศ. สยาม คำปรีดา
- ผศ.ดร.สุดาภาณจน์ ปัทมดิเลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยวิชาการ วิทยาเขตนครสวรรค์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยผู้พิมพ์จะนำเสนอบทความให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) พิจารณาก่อนการตีพิมพ์ให้เกิดคุณภาพสูงสุด ทั้งนี้เพราะบทความวิชาการที่อยู่ในวารสารฯ นั้นต่างก็มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่จะกลายเป็นนวัตกรรม รวมถึงอาจจะส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคมและประเทศชาติ โดยในฉบับนี้ประกอบด้วย บทความวิจัย 21 บท และบทความวิชาการ 5 บท ซึ่งทางกองบรรณาธิการได้มีการคัดเลือกมานำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทเชิงสถานการณ์ดังนี้



พระครูพิสุทธิธรรมาภิรต ปฏินาโณ (เภาราช), พระศรีสมโพธิ (วรัญญู สอนขุน)
บทความวิจัยเรื่อง “มนุษย์นิเวศ: แนวคิดและการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพในสังคม” พบว่า 1) อิทธิพลของหลักทศ 6 ต่อมนุษย์ในสังคมทศ 6 มีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวทางปฏิบัติของบุคคลในแต่ละสถานะทางสังคม โดยเป็นกรอบในการดำเนินชีวิต การนำหลักทศ 6 ไปปฏิบัติช่วยลดความขัดแย้งในครอบครัว สังคมและองค์กร รวมถึงส่งเสริมความยุติธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข 2) แนวทางการสร้างความสัมพันธ์การอยู่ร่วมกันตามหลักทศ 6 ส่งเสริมบทบาทของครอบครัวในการปลูกฝังศีลธรรม การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมตั้งแต่วัยเยาว์ช่วยให้บุคคลมีความรับผิดชอบและเคารพผู้อื่น สร้างความเข้าใจและความเคารพซึ่งกันและกัน และ 3) แนวทางการบูรณาการหลักทศ 6 ในการสร้างสัมพันธ์ภาพในสังคมผ่านนิเวศวิทยามนุษย์ คือ 3.1) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว 3.2) การพัฒนาความสัมพันธ์ในที่ทำงาน และเพื่อนร่วมงานให้มีประสิทธิภาพ 3.3) การเสริมสร้างความผูกพันระหว่างชุมชนและสังคม 3.4) การพัฒนาระบบการศึกษาและความรู้ที่สอดคล้องกับนิเวศวิทยามนุษย์และหลักการทศ 6 และ 3.5) การสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมตามหลัก 6 ทศและนิเวศวิทยามนุษย์

พระเทพ ปิยสีโล (พึงทองคำ), พระครูสุธีธรรมบัณฑิต (ไธ้ ธมฺมเมธี) บทความวิจัย เรื่อง “การประยุกต์ใช้หลักชั้นตัตถะเพื่อการบรรลุเป้าหมายของชีวิต ตามหลักพระพุทธศาสนา” พบว่า 1) ชั้นตัตถะในหลักชั้นตัตถะในคัมภีร์พระพุทธศาสนา หมายถึง ความอดทนต่อทุกข์ทางกาย วาจา และใจ เป็นคุณธรรมสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์เผชิญอุปสรรคโดยไม่หวั่นไหว 2) การประยุกต์ใช้ชั้นตัตถะในสังคมไทยสามารถทำได้ในหลายมิติ ได้แก่ 2.1) ด้านการศึกษา โรงเรียนควรปลูกฝังชั้นตัตถะผ่านการเรียนรู้ที่เน้นคุณธรรม 2.2) ด้านครอบครัว พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างและสอนลูกให้มีชั้นตัตถะในการเผชิญปัญหา 2.3) ด้านการทำงาน ชั้นตัตถะช่วยลดความขัดแย้งในองค์กรและสร้างบรรยากาศที่ดี 2.4) ด้านสังคมและวัฒนธรรม ชั้นตัตถะช่วยลดความขัดแย้งและเสริมสร้างความสามัคคี 2.5) ด้านการปฏิบัติธรรม สมาธิและวิปัสสนาช่วยเสริมสร้างชั้นตัตถะให้มั่นคง และ 3) คุณค่าเชิงจริยธรรมของชั้นตัตถะช่วยให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีศีลธรรม ควบคุมตนเอง ลดอกุศลกรรม และใช้ปัญญาตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ชั้นตัตถะเป็นรากฐานของคุณธรรม เช่น เมตตาและกรุณา ส่งเสริมความสงบภายใน ช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายชีวิต และเป็นปัจจัยสำคัญต่อสันติภาพในสังคม นอกจากนี้ชั้นตัตถะยังเป็นองค์ประกอบสำคัญของการปฏิบัติธรรมและการบรรลุธรรม

ณัฐริกาณต์ อ่ำเจ็ก, สามารณ สุขประการ, วัฒนะ กัลป์ยาน์พัฒนกุล บทความวิจัย เรื่อง “การสร้างสมดุลชีวิตด้วยหลักอาหารตามแนวพระพุทธศาสนา” พบว่า 1) อาหาร 4 คือ กระบวนการหล่อเลี้ยงกายและจิตใจ ได้แก่ 1.1) กวฬิงการาหาร อาหารทางกายที่ช่วยเสริมสุขภาพร่างกาย 1.2) ผัสสาหาร อาหารจากการสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่ออารมณ์และจิตใจ 1.3) มโนสัญเจตนาหาร อาหารจากความตั้งใจและเป้าหมายในชีวิต 1.4) วิญญานาหาร อาหารทางจิตที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และปัญญา 2) สภาวะขาดสมดุลชีวิต เช่น การบริโภคอาหาร ที่ไม่ถูกสุขลักษณะส่งผลต่อโรคเรื้อรังต่าง ๆ การตั้งเป้าหมายชีวิต ที่เน้นวัตถุจนขาดความสุขที่แท้จริง และการขาดความภาคภูมิใจในตนเอง นำไปสู่ความรู้สึกลดคุณค่าตัวเอง การนำหลักอาหาร 4 มาประยุกต์ใช้ เช่น การเลือกกินอย่างมีสติ จะช่วยฟื้นฟูสภาวะทั้งกายและใจ นำไปสู่สังคมที่มีความสุขและสมดุลยิ่งขึ้น และ 3) รูปแบบและการสร้างสมดุลชีวิตด้วยหลักอาหาร คือ “ธัมมาหาร” หมายถึง อาหารที่หล่อเลี้ยงจิตใจให้ชุ่มชื้น มีพลังใจ เพื่อสร้างสมดุลทั้งกายและใจ 3.1) ธัมมาหารกับสุขภาพกาย เน้นการบริโภคที่พอดีตามหลัก มัชฌิมาปฏิปทา ไม่มากหรือน้อยเกินไป หลีกเลี่ยงอาหารที่เป็นโทษ 3.2) ธัมมาหารกับสุขภาพจิต เน้นสร้างความสมดุลทางอารมณ์และจิตใจ ด้วยหลักเมตตา กรุณา ฝึกปล่อยวางความโกรธ และความอิจฉา มาเสริมแรงใจในการดำเนินชีวิต 3.3) ธัมมาหารกับสุขภาพความคิด คือ การหล่อเลี้ยงปัญญา ช่วยให้คิดอย่างมีเหตุผล ด้วยหลักโยนิโสมนสิการ คิดอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ และ 3.4) ธัมมาหารกับสุขภาพวิญญาณ เน้นฝึกสมาธิ เข้าใจทุกข์

และหนทางพันทุกซ์ตามหลัก อริยสัจ 4 รักษาศีล 5 เพื่อควบคุมกาย วาจา ใจ ให้อยู่ในกรอบ
คุณธรรม

ชลาทิพย์ ชัยโคตร, บุษกร สุขแสน, ประภาพร สุปัญญา บทความวิจัยเรื่อง
“ยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวอัญฉริยะ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1” พบว่า
1) สภาพการพัฒนากองท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.27) เมื่อ
พิจารณารายด้านค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการท่องเที่ยว
($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.54) ลำดับที่ 2 ด้านการบริหารจัดการตลาดดิจิทัลในการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.97$,
S.D. = 0.66) ลำดับที่ 3 ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนากองท่องเที่ยวดิจิทัล ($\bar{X} = 4.15$,
S.D. = 0.44) และลำดับที่ 4 ด้านการใช้งานระบบข้อมูลและสื่อดิจิทัลในการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.29$,
S.D. = 0.42) ตามลำดับ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวอัญฉริยะมี 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการตลาด
ดิจิทัลในการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 3 การมีส่วนร่วมในการพัฒนากองท่องเที่ยวดิจิทัล ยุทธศาสตร์
ที่ 4 การใช้งานระบบข้อมูลและสื่อดิจิทัลในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์ (2) พันธกิจ
(3) เป้าประสงค์ (4) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แผนงาน
กิจกรรม และตัวชี้วัด และ 3) ผลการประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวอัญฉริยะ มี
ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกด้าน ผ่านเกณฑ์การประเมินที่มี
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปทุกด้าน

ชลาทิพย์ ชัยโคตร, บุษกร สุขแสน, ประภาพร สุปัญญา บทความวิจัยเรื่อง
“ยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวอัญฉริยะ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1” พบว่า
1) สภาพการพัฒนากองท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.27) เมื่อ
พิจารณารายด้านค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการท่องเที่ยว
($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.54) ลำดับที่ 2 ด้านการบริหารจัดการตลาดดิจิทัลในการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.97$,
S.D. = 0.66) ลำดับที่ 3 ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนากองท่องเที่ยวดิจิทัล ($\bar{X} = 4.15$,
S.D. = 0.44) และลำดับที่ 4 ด้านการใช้งานระบบข้อมูลและสื่อดิจิทัลในการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.29$,
S.D. = 0.42) ตามลำดับ 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวอัญฉริยะมี 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการตลาด
ดิจิทัลในการท่องเที่ยว ยุทธศาสตร์ที่ 3 การมีส่วนร่วมในการพัฒนากองท่องเที่ยวดิจิทัล ยุทธศาสตร์
ที่ 4 การใช้งานระบบข้อมูลและสื่อดิจิทัลในการท่องเที่ยว ประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์ (2) พันธกิจ

(3) เป้าประสงค์ (4) ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ แผนงาน กิจกรรม และตัวชี้วัด และ 3) ผลการประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการท่องเที่ยวอัจฉริยะ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกด้าน ผ่านเกณฑ์การประเมินที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปทุกด้าน

นิรมล ตันติศิริอนุสรณ์, บุษกร วัฒนบุตร, วงศ์วิศว์ หมื่นเทพ บทความวิจัยเรื่อง “นวัตกรรมการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อการส่งออกอาหารประเภทเครื่องปรุงรสไทยสู่ตลาดโลก” พบว่า 1) ผู้ประกอบการ SMEs มีปัญหาในเรื่องความเข้าใจในกระบวนการการส่งออกสินค้าและมีความจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพ จึงได้ออกแบบนวัตกรรมหลักสูตรครอบคลุม 6 ด้าน การคัดเลือกสินค้า การเตรียมความพร้อมของโรงงาน การหาตลาดและลูกค้าต่างประเทศ การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย การนำเสนอสินค้า และขั้นตอนการดำเนินการส่งออกอย่างเป็นระบบ 2) การประเมินปัจจัยที่ส่งผลต่อนวัตกรรมหลักสูตร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการคือองค์ความรู้ และความเชี่ยวชาญในงานด้านการส่งออกที่ยังต้องการการพัฒนา เพื่อให้สามารถส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลกได้ 3) การทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 30 ราย พบว่าประเด็นในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการควรมุ่งเน้นไปที่ 3 หัวข้อสำคัญ ได้แก่ ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล การบริหารจัดการธุรกิจ และภาวะผู้นำ และ 4) การประเมินโดยรวมชี้ว่านวัตกรรมการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SMEs เพื่อการส่งออก ผู้ประกอบการมีความเข้าใจในหัวข้อหลักทั้ง 3 ข้อ และสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานด้านการส่งออก

วิชัญชา ขุนจง, พชร สุขแย้ม บทความวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ความตระหนักรู้ในสถานการณ์การเกิดเพลิงไหม้และการเข้าร่วมซ้อมอพยพหนีไฟของผู้พักอาศัยภายในคอนโดมิเนียม” พบว่า 1) ระดับการรับรู้ข้อมูลจากการมองเห็นและสังเกต (4.54) 2) ระดับการประเมินความเข้าใจและรับรู้ความเสี่ยง (4.51) และ 3) ระดับการคาดการณ์ล่วงหน้า (4.40) ส่วนความตระหนักรู้เฉลี่ยในภาพรวมด้านความตระหนักรู้ในการเข้าร่วมซ้อมดับเพลิงและอพยพหนีไฟอยู่ที่ 4.41 และมีค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ 0.59 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า 1) ระดับการรับรู้ข้อมูลจากการมองเห็นและสังเกต (4.43) 2) ระดับการประเมินความเข้าใจและรับรู้ความเสี่ยง (4.41) และ 3) ระดับการคาดการณ์ล่วงหน้า (4.39) ผลการเปรียบเทียบความแปรปรวนทางเดียวพบว่าประสบการณ์ในการเข้าร่วมซ้อมอพยพหนีไฟไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักรู้ในสถานการณ์การเกิดเหตุเพลิงไหม้และความตระหนักรู้ในการเข้าร่วมซ้อมดับเพลิงและ

อพยพหนีไฟอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .273 และ .245 ตามลำดับ โดยประเด็นที่มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มประสบการณ์คือ “ความตระหนักรู้ในสถานการณ์การเกิดเหตุเพลิงไหม้: ระดับการรับรู้ข้อมูลจากการมองเห็นและสังเกต”

อัยย์ คงติ, สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง, นันทพงศ์ หมิแหละหมั่น บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร” พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมมีสภาพปัจจุบันค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และสภาพที่คาดหวัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 ภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) รูปแบบภาวะผู้นำประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 17 ตัวชี้วัด 54 ตัวบ่งชี้ คือ ความรับผิดชอบ 6 ตัวชี้วัด ความยุติธรรม 3 ตัวชี้วัดความเป็นพลเมือง 4 ตัวชี้วัดและความสามัคคี 4 ตัวชี้วัด 3) ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของรูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2=0.07$, $df=1.23$, $CFI=0.99$, $TLI=0.99$, $SRMR=0.02$, $RMSEA=0.03$) มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ด้านความรับผิดชอบ 0.92 ความยุติธรรม 0.99 ความเป็นพลเมือง 0.94 และความสามัคคี 0.97 ตามลำดับ ซึ่งทุกองค์ประกอบมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณิรดา เวชญาลักษณ์, นิคม นาคอ้าย, นงลักษณ์ ใจฉลาด, จารุวรรณ นาดัน บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาตามความคิดเห็น ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” พบว่า 1) สภาพการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเรียนรู้แบบผสมผสาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการสอนงานและระบบพี่เลี้ยง และ 2) แนวทางกำหนดบทบาทและหน้าที่ของครูพี่เลี้ยงอย่างชัดเจน กำหนดเป้าหมายแนวทางการนิเทศ การติดตาม ประเมินผล นำผลการประเมินมาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครู นักเรียน และบุคลากรภายในสถานศึกษา วิเคราะห์ผลสะท้อนการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ใช้นวัตกรรมการสอน แพลตฟอร์มดิจิทัล จัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

นันทนา รัตนชัย, บุขอรီ ลือโมะ, อัษฎาจุร ไชยวรรณ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในสื่อออนไลน์ด้วยเครื่องมือดิจิทัล เพื่อส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อ สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” พบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการอ่านอย่างมี

วิจารณ์ญาณในสื่อออนไลน์ด้วยเครื่องมือดิจิทัลเพื่อส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อที่พัฒนาขึ้นทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่า $\bar{X}$ = 4.75 ค่า SD = 0.16 และ 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนที่มีการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่ารายวิชาภาษา ความคิดและการสื่อสาร คะแนนก่อนเรียนมี ค่า $\bar{X}$ = 3.71 ค่า SD = 0.76 และคะแนนหลังเรียนมี ค่า $\bar{X}$ = 3.87 ค่า SD = 0.04 ค่า t = 7.21 ค่า p < .005 แสดงการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และรายวิชาก้าวหน้าโลก เทคโนโลยีและสื่อพบว่า คะแนนก่อนเรียนมี ค่า $\bar{X}$ = 3.26 ค่า SD = 0.13 และคะแนนหลังเรียนมี ค่า $\bar{X}$ = 3.58 ค่า SD = 0.04 ค่า t = 10.46 ค่า p < .005 แสดงการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงผู้เรียนสามารถเข้าใจกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณในสื่อออนไลน์ด้วยเครื่องมือดิจิทัล และยังเกิดทักษะการรู้เท่าทันสื่อสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กัญญิกานต์ วงศ์สวรรค์, เอี่ยมพร หลินเจริญ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.11/77.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.23)

ชนกานต์ สกุลแถว, สุกพัฒน์ อีระเวชเจริญชัย, ประยูร พองสถิตกุล บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรสายบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง” พบว่า 1) รูปแบบส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรสายบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาสภาพปัญหาปัจจุบัน การรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน และข้อมูลจากสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) หลักสูตรฝึกอบรมความรู้ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน (2) แบบสังเกตพฤติกรรมความปลอดภัย (3) สื่อคลิปวิดีโอทบทวนความรู้ความปลอดภัย และ (4) การจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามลักษณะความเสี่ยงของงาน และ 2) ผลการใช้รูปแบบส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของบุคลากรสายบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้ การรับรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมความปลอดภัย

ในการทำงานสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก ทั้งในด้านการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย การลดพฤติกรรมเสี่ยง และการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศิริวรรณ อินทสิน, สายฝน วิบูลรังสรรค์ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับแอปพลิเคชัน Tiktok เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” พบว่า 1พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.59/76.04 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 2) นักเรียนมีทักษะการพูดสื่อสารภาษาญี่ปุ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมั่นใจในการพูดภาษาญี่ปุ่น ส่งเสริมการทำงานเป็นคู่และแอปพลิเคชัน Tiktok ช่วยให้การเรียนสนุก แตกต่างจากการเรียนแบบเดิม

ปนัดดา วรกุลนิธิภัทร บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยบูรณาการรูปแบบ CIPPA และเทคนิค KWDL และ CGI เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ เรื่องเซต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” พบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีหลักการของการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย C (Connection) การเชื่อมโยงความรู้ K (Knowledge): การสร้างความรู้ C (Creation) การสร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ความรู้ มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 ค้นหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 ทำความเข้าใจความรู้ใหม่ ขั้นที่ 4 แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ ขั้นที่ 5 สรุปและประเมินผล และขั้นที่ 6 ประยุกต์ใช้ความรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมาก แสดงถึงความเหมาะสมและประสิทธิภาพของรูปแบบที่ได้รับการพัฒนา

ณัฏฐา ทะดวง, ณิรดา เวชญาลักษณ์ บทความวิจัยเรื่อง “การศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3” พบว่า 1) ความต้องการจำเป็นในการจัดการศึกษาปฐมวัยในภาพรวมมีค่าเท่ากับ .44 ด้านการจัดสภาพแวดล้อม มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญสูงสุดเท่ากับ .49 และ 2) แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัย ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันสูงสุดตามลำดับ คือ (1) ด้านการจัด

สภาพแวดล้อม ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ทางจิต บุคลากร ชุมชน (2) ด้านการจัดประสบการณ์ตามหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาความรู้ จัดประสบการณ์ ยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก (3) ด้านการประเมินผลพัฒนาการ ผู้บริหาร สถานศึกษาควรพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในการประเมินร่วมกับผู้ปกครอง (4) ด้านจุดมุ่งหมายเนื้อหา สาระในหลักสูตร ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาเชื่อมโยงเนื้อหาตรงบริบทท้องถิ่นและวัฒนธรรม

ศุภโชค กิจนิจชีว์, ปรียารวี สิงห์ครุ บทความวิจัยเรื่อง “ผลของโปรแกรมตารางตัวเลข ประยุกต์กับกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ที่มีต่อความสามารถในการคำนวณและความ คล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนไหวของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” พบว่า 1) ผลการ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบการคำนวณของกลุ่มทดลอง หลังการฝึก 8 สัปดาห์ พบว่ากลุ่ม ทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ 2) ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของเวลาในการทดสอบ ความคล่องแคล่วว่องไวของกลุ่มทดลอง หลังการฝึก 8 สัปดาห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของเวลาในการ ทดสอบเวลาลดลงอย่างมีนัยสำคัญ และ 3) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบ การคำนวณของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการฝึกโปรแกรมตารางตัวเลขประยุกต์กับ กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ 8 สัปดาห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ .05 โดยพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม และค่าเฉลี่ยของเวลาในการ ทดสอบความคล่องแคล่วว่องไวของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังการฝึก 8 สัปดาห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของเวลา ในการทดสอบดีกว่ากลุ่มควบคุม

ราชนาถ สันขวดี, กฤติกา สันขวดี บทความวิจัยเรื่อง “ผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เกมเพื่อการศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น” พบว่า 1) ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมเพื่อการศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการ แก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ได้ชุดกิจกรรมจาก กระบวนการที่ 1 กลศาสตร์การเล่นเกมมาปรับใช้กับชุด กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ผู้เรียนในการจัดประสบการณ์เรียนการสอน กระบวนการที่ 2 วิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย กระบวนการที่ 3 การแก้ปัญหาฉลาดรู้ดิจิทัล กระบวนการที่ 4 การ ปฏิบัติตามแผนการหรือวิธีการที่เตรียมไว้ และกระบวนการที่ 5 ประเมินผลชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เกมเพื่อการศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ 2) ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมเพื่อการศึกษาต่อการพัฒนาทักษะ การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.30/88.61 มี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมเพื่อการศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.58)

ปัทมา สารสุข, ชัชสรัญ รอดยิ้ม, สาวิตรี คุ่มทะยาย บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาธนาคารการเรียนรู้และวิถีถิ่นเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมชุมชน ชวามอญ เขตตลาดกระบะ กรุงเทพมหานคร” พบว่า 1) การเรียนรู้และวิถีถิ่นในชุมชนชวามอญมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่มีศักยภาพสูงโดดเด่นทั้งด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ตลอดจนประเพณีและเทศกาลสำคัญ เช่น ประเพณีสงกรานต์ ขบวนแห่เสาหงส์ธงตะขาบ รวมถึงวิถีชีวิตประจำวัน เช่น การแต่งกายและอาหารพื้นถิ่น 2) ปัจจัยแห่งความสำเร็จของธนาคารการเรียนรู้และวิถีถิ่น ได้แก่ ปัจจัยด้านเนื้อหา ด้านความต้องการด้านสื่อและกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความต้องการข้อมูลเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับธนาคารการเรียนรู้และวิถีถิ่น 3) รูปแบบการพัฒนาธนาคารการเรียนรู้และวิถีถิ่นเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมชุมชนชวามอญ ควรส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เพื่อดำเนินกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรม เช่น การจัดตั้งตลาดเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น การอนุรักษ์การแต่งกายตามแบบประเพณีมอญ (เช่น สไบสำหรับสตรี และผ้าขาวม้าสำหรับบุรุษ) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม การส่งเสริมการใช้ภาษาและการถ่ายทอดวัฒนธรรมดั้งเดิม รวมถึงการนำเสนอผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลายและเข้าถึงได้

สุวิซาน พัฒนาไพรวัลย์, สุวิชา วันสุตล, ไตร อัญญโพธิ์, ธนกร ชันทเขตต์, พิมพ์ประภา พาลพ่าย บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาบอร์ดเกมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาติพันธุ์ชายแดน จังหวัดตาก” พบว่า 1) ทักษะการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (Mean = 14.71, S.D. = 1.81) สูงวก่าก่อนเรียน (Mean = 9.21, S.D. = 2.47) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 16.00$, $df = 33$, $p < .001$) และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้บอร์ดเกมการศึกษาการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.47, S.D. = 0.54)

ดาวานา เกตุทอง, พระสมุห์อาคม อาคมอีโร, อนุชา พละกุล บทความวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี” พบว่า 1) บริบท สภาพปัจจุบันด้านความนิยมของประชาชน ได้แก่ ภูมิหลังของนักการเมือง สืบทอดอำนาจ

ทางการเมืองแบบเครือข่าย สภาเศรษฐกิจครอบครัวเชื่อมโยงจากรุ่นสู่รุ่น และอิทธิพลทางการเมือง แบบระบบอุปถัมภ์และระบบราชการ ความนิยมของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.28$) 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมของประชาชน ได้แก่ ด้านค่านิยมสถานะทางสังคม (X_{21}) ด้านลักษณะนิสัยของนักการเมือง (X_{22}) ด้านความสัมพันธ์กับเครือข่าย (X_{24}) มีความสัมพันธ์แบบพหุคูณ กับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่น (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เป็น .611 และสามารถพยากรณ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่น ได้ร้อยละ 37.3 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .20 ร่วมกันพยากรณ์ความนิยมของนักการเมืองท้องถิ่น (Y) ได้ร้อยละ 45.0 3) รูปแบบการเสริมสร้างความนิยมของประชาชน ได้แก่ ความเชื่อมั่นและการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตย เศรษฐกิจ กติกา และระเบียบเพื่อยุติข้อพิพาท และการแสดงออกเชิงวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองเชิงสร้างสรรค์ตามหลักประชาธิปไตย การเสริมสร้างความนิยมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 4.37$)

กนกพิชญ์ วิชญวรนนท์, ชัชสรณ์ รอดยิ้ม, อภิศักดิ์ คู่กระสังข์, รุ่งเรือง มุศิริ, ราชน แพร่งประเสริฐ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเว็บไซต์ชุมชนท่องเที่ยวตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก” พบว่า 1) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้งานเว็บไซต์ชุมชนท่องเที่ยวของตำบลดงละคร อำเภอเมืองนครนายก 3-5 ครั้ง / ปี มีความพึงพอใจต่อเว็บไซต์ชุมชนท่องเที่ยวของตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) สร้างเว็บไซต์ชุมชนท่องเที่ยวของตำบลดงละคร อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก เนื้อหาหลักของเว็บไซต์ชุมชนท่องเที่ยวของตำบลดงละคร อำเภอเมืองนครนายก ประกอบด้วย (1) ข้อมูลสารสนเทศด้านแหล่งท่องเที่ยว สินค้าชุมชน จุดเด่นของชุมชน เส้นทางท่องเที่ยว จุดเช็คอิน แหล่งศึกษาเรียนรู้ของแต่ละชุมชน จังหวัดนครนายก โฮมสเตย์ อาหารพื้นถิ่น ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี สินค้าชุมชน ประมวลภาพกิจกรรม และช่องทางติดต่อสอบถาม (2) การออกแบบเว็บไซต์ ได้แก่ การออกแบบโฮมเพจ หน้าแรกของเว็บไซต์ การออกแบบเว็บเพจ การสร้างหน้าเนื้อหาส่วนต่างๆ ที่เชื่อมโยงจากโฮมเพจ การประชุมกลุ่มมีการเสนอข้อเสนอนะ ได้แก่ ควรมีการเพิ่มเติมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร โรงแรม ที่พัก การเดินทางให้เป็นปัจจุบัน มีระบบบริหารจัดการเว็บไซต์ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว ผ่านระบบสนทนาออนไลน์ และเว็บไซต์ควรคัดเลือกเปลี่ยนหน้าเว็บทั้งหมดเป็นภาษาที่สองได้

เพ็ญวดี มณีน้อย, นิรดา เวชญาลักษณ์ บทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนาธนาคารการเรียนรู้และวิถีถิ่นเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมชุมชน ชาวมอญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร” พบว่า 1) สมรรถนะครูปฐมวัย เมืองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาวิชาชีพครู การบริหารหลักสูตรจัดประสบการณ์ การบริหารจัดการชั้นเรียน การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมคริสเตียน ด้านที่ควรพัฒนา คือ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 2) ผลการสัมภาษณ์ การพัฒนาวิชาชีพครู ควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี การบริหารหลักสูตรจัดประสบการณ์ จัดกิจกรรมที่นำสื่อนวัตกรรมมาใช้ การบริหารจัดการชั้นเรียนสร้างบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก ควรใช้สื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมกับชุมชนและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมคริสเตียน สร้างเด็กให้เป็นพลเมืองที่ดี 3) การพัฒนารูปแบบและคู่มือประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ ระบบกลไก และเงื่อนไขความสำเร็จ มีความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือ ระดับมากที่สุด และ 4) การประเมินรูปแบบและคู่มือมีความเป็นไปได้ เป็นประโยชน์ระดับมาก

พระรังสรรค์ ดิกขปัญโญ (พิมพา), ศิริโรจน์ นามเสนา บทความวิชาการเรื่อง “มงคลชีวิตในพระพุทธศาสนากับการประกอบอาชีพ” พบว่า “มงคล” คือ การกระทำที่ชอบด้วยกุศลนำมาซึ่งความสุขความเจริญ ผู้ใดปฏิบัติตนตามหลักมงคลชีวิตเริ่มต้นจากการไม่คบคนพาลจนถึงท้ายที่สุดคือการทำจิตใจให้ผ่องใส สุขความเจริญและความมั่นคงแห่งโภคทรัพย์ย่อมบังเกิดมี มงคลชีวิตแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ 1) มงคลที่เป็นข้อปฏิบัติในการพัฒนาตน คือ การฝึกฝนปฏิบัติพัฒนาตนให้มีประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม และ 2) มงคลที่เป็นการพัฒนาจิตใจ คือ การแสวงหาธรรมและฝึกปฏิบัติตนจนสามารถจัดกิเลสให้สิ้นไปในที่สุด การกระทำ 38 ประการนี้ จึงได้ชื่อว่า เป็นมงคลอย่างสูงสุดตามที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสไว้ สอดคล้องกับการประกอบอาชีพของคนในสังคมที่ต้องพัฒนาศักยภาพในการทำงานอยู่เสมอ โดยหากผู้ใดปฏิบัติตนตามหลักมงคลชีวิตทั้ง 38 ประการ ก็จะเป็นการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจไปโดยลำดับ มีหลักธรรมเป็นเครื่องที่ยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำเนินชีวิต และจะพบความสุขความเจริญในการประกอบอาชีพ

พันธ์ศักดิ์ พึ่งงาม บทความวิชาการเรื่อง “ศักยภาพของ AI ในการสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา” พบว่า AI สามารถช่วยผู้บริหารสถานศึกษาในการตัดสินใจได้แม่นยำ ลดข้อผิดพลาดจากการใช้ข้อมูลเชิงอัตนัย และสนับสนุนการวางแผนและแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ AI ยังช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้และแนะนำสื่อการสอนที่ตรงกับความต้องการ อย่างไรก็ตาม การนำ AI มาใช้ในสถานศึกษายังต้องเผชิญกับอุปสรรคหลายด้าน ได้แก่ ข้อกังวลด้านจริยธรรมและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ข้อจำกัดด้านโครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณ และความจำเป็นในการพัฒนาทักษะของครูและบุคลากร เพื่อให้สามารถใช้งาน AI ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บทความนี้จึงเสนอแนวทางสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) การกำหนดนโยบายและมาตรฐานการใช้ AI อย่างชัดเจน 2) การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากร และ 3) การจัดสรรงบประมาณและสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เพื่อให้การนำ AI มาใช้ในสถานศึกษาสามารถเกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน

ธีระพันธ์ จิตพล, บุญทัน ดอกไธสง, เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ บทความวิชาการเรื่อง “รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยใช้หลักการกุญแจดอกของสถาบันพลังจิตตธรรม จักรวาลในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” พบว่า หลักการกุญแจดอกมีความสอดคล้องและสามารถส่งเสริมองค์ประกอบของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงได้อย่างสมบูรณ์ จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ นำไปสู่การพัฒนารูปแบบการบูรณาการกุญแจดอกกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับ Macro-Meso-Micro ซึ่งแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการพัฒนาในระดับบุคคล ระดับทีม และระดับองค์กร รูปแบบดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แบบองค์รวม ทั้งในด้านการพัฒนาผู้นำรายบุคคล การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม การโค้ชและให้คำปรึกษา การประเมินภาวะผู้นำ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

สมคิด พุ่มทุเรียน, พระครูนิวริฐศีลขันธ, อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์ บทความวิชาการเรื่อง “พุทธธรรมกับการพัฒนาดนเองในศตวรรษที่ 21” พบว่า มนุษย์ทุกคนสามารถนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาดนเองได้ โดยการฝึกฝนและพัฒนาดนจากปุถุชนธรรมดาให้เป็นมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีคุณภาพ และเปี่ยมด้วยคุณธรรม สามารถเป็นทั้งคนเก่งและคนดีควบคู่กัน การพัฒนาดนเองตามแนวพุทธธรรมเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น จนกระทั่งสามารถทะลวงกิเลสและเข้าถึงความหลุดพ้นได้ในที่สุด การพัฒนาดนเองให้สมบูรณ์ตามแนวคิทางพระพุทธศาสนาจะต้องพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านภายในและภายนอก โดยอาศัยหลัก กาวนา 4 ได้แก่ 1) กายกาวนา การพัฒนากายและพฤติกรรมภายนอกให้มีความเหมาะสม มีบุคลิกภาพมั่นคง แข็งแรง และมีระเบียบวินัย 2) ศิลากาวนา การพัฒนาความประพฤติทางกายและวาจาให้เป็นไปอย่างถูกต้อง มีความสุจริตและน่าเชื่อถือ 3) จิตตกาวนา การพัฒนาจิตใจให้มีความมั่นคงในความดี มีความสงบ สดชื่น และเบิกบาน 4) ปัญญากาวนา การพัฒนาปัญญาให้สามารถพิจารณาและแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริง รู้ว่าสิ่งใดมีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์ ทั้งนี้ การพัฒนาดนเอง

ตามแนวพุทธธรรมมุ่งสู่เป้าหมายของชีวิต 3 ประการ ได้แก่ 1) ทัศนคติที่มีต่อการประโยชน์ คือ ประโยชน์ในปัจจุบันที่สามารถเห็นได้ชัดในชีวิต เช่น ความมั่นคงในชีวิตและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม 2) สัมปราชัยต่อการประโยชน์ คือ ประโยชน์ในอนาคต ซึ่งเกิดจากการดำรงตนด้วยความประพฤติที่ดีงาม ความภาคภูมิใจในชีวิต และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน 3) ประมัตตประโยชน์ คือ ประโยชน์สูงสุดของชีวิต ได้แก่ การเข้าถึงสัจธรรมของสภาวะตามความเป็นจริง การหลุดพ้นจากกิเลส และการมีจิตใจเป็นอิสระจากพันธนาการทั้งปวง ดังนั้น หลักพุทธธรรมจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และปัญญา ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาตนเองและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าในสังคมยุคศตวรรษที่ 21

กิริธา นามทิพย์, พิภพ วงษ์เงิน, วรณรี ปานศิริ บทความวิชาการเรื่อง “สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน” พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นสมรรถนะแบบบูรณาการที่เชื่อมโยงทั้ง 3 ระดับ คือ สมรรถนะหลัก เช่น การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การทำงานเป็นทีม สมรรถนะตามตำแหน่งงาน เช่น ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การประกันคุณภาพการศึกษา และสมรรถนะทางการบริหาร เช่น ภาวะผู้นำ วิสัยทัศน์ การจัดการด้วยระบบคุณภาพ นอกจากนี้สมรรถนะพื้นฐานแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลยังต้องมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับมิติสากล โดยมีจุดเน้นพิเศษใน 5 องค์ประกอบที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบเพื่อขับเคลื่อนโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศและมาตรฐานสากลอย่างยั่งยืน ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบองค์รวม 2) การจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน 3) ทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเพื่อการจัดการศึกษา 4) ความสามารถในการสื่อสารและบริหารความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และ 5) การพัฒนาความเป็นมืออาชีพและจริยธรรมในการบริหารงาน อย่างไรก็ตาม ยังพบสภาพปัญหาที่สำคัญ 4 ด้าน ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาสมรรถนะ ได้แก่ ปัญหาด้านผู้เรียน, ปัญหาด้านครูและบุคลากร, ปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารจัดการ และปัญหาระบบการศึกษาโดยรวม บทความนี้จึงได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะดังกล่าว เพื่อให้ผู้บริหารสามารถขับเคลื่อนโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศได้อย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21



(รองศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์)

บรรณาธิการวารสารวิจัยวิชาการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-จ
บทบรรณาธิการ	ฉ-ต

บทความวิจัย:

มนุษย์นิเวศ: แนวคิดและการบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อสร้างสัมพันธภาพ ในสังคม	
: พระครูพิสุตธรรมภาณี ปฎิภาณ (เถรราช), พระศรีสมโพธิ (วรัญญู สอนขุน)	1
การประยุกต์ใช้หลักชั้นดินธรรมเพื่อการบรรลุเป้าหมายของชีวิต ตามหลักพระพุทธศาสนา	
: พระเทพ ปิยสีโล (พึงทองคำ), พระครูสุธีธรรมบัณฑิต (ไธ้ ธรรมเมธี)	12
การสร้างสมดุลชีวิตด้วยหลักอาหารตามแนวพระพุทธศาสนา	
: ญัตติกรันต์ อ่ำเจ็ก, สามารณ สุขุประการ, วัฒนะ กัลป์ยาณพัฒน์กุล	25
ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1	
: ชลาทิพย์ ชัยโคตร, บุษกร สุขแสน, ประภาพร สุปัญญา	36
นวัตกรรมการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อการส่งออกอาหารประเภทเครื่องปรุงรสไทยสู่ตลาดโลก	
: นิรมล ตันติศิริอนุสรณ์, บุษกร วัฒนบุตร, วงศ์วิศว์ หมั่นเทพ	52
การวิเคราะห์ความตระหนักรู้ในสถานการณ์การเกิดเพลิงไหม้และการเข้าร่วม ซ้อมอพยพหนีไฟของผู้พักอาศัยภายในคอนโดมิเนียม	
: ชิณชญา ขุนจง, พชร สุขแย้ม	69

การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดสุ
ราษฎร์ธานีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

: อัยย์ คงดี, สิริสวัสดิ์ ทองก้านเหลือง, นันทพงศ์ หมิแหละหมั่น 87

แนวทางการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาตามความคิดเห็น ของ
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏพิบูลสงคราม

: ณิรดา เวชญาลักษณ์, นิคม นาคอ้าย, นงลักษณ์ ใจฉลาด,
จารุวรรณ นาดัน 102

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ในสื่อออนไลน์ด้วยเครื่องมือดิจิทัล เพื่อส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อ สำหรับ
นักศึกษาระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

: นันทนา รัตนชัย, บุขอรี ลือโมะ, อัญญาจุร ไชยวรรณ 117

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการเขียนสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

: กัญจิกานต์ วงศ์สุวรรณค์, เอี่ยมพร หลินเจริญ 134

การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน
ของบุคลากรสายบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏแห่งหนึ่ง

: ชนกานต์ สกุลแถว, สุพัฒน์ อีร์เวชเจริญชัย, ประยูร พองสถิตย์กุล 151

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับแอปพลิเคชัน Tiktok
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาญี่ปุ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

: ศิริวรรณ อินทสิน, สายฝน วิบูลรังสรรค์ 166

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยบูรณาการรูปแบบ CIPPA
และเทคนิค KWDL และ CGI เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ทาง
คณิตศาสตร์ เรื่องเซต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

: ปนัดดา วรกุลนิธิภัทร 183

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยบูรณาการรูปแบบ CIPPA และเทคนิค KWDL และ CGI เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ เรื่องเซต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	200
: ณัฏฐิศา ทะดวง, นิรดา เวชญาลักษณ์	
ผลของโปรแกรมตารางตัวเลขประยุกต์กับกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ที่มีต่อความสามารถในการคำนวณและความคล่องแคล่วว่องไวในการเคลื่อนไหวของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	215
: สหโชค กิจนิจชีว์, ปรียารวี สิงห์ครุ	
ผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมเพื่อการศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	228
: ราชการ สังขวดี, กฤติกา สังขวดี	
การพัฒนาธนาคารการเรียนรู้และวิถีถิ่นเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมชุมชนชาวมอญ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	246
: ปัทมา สารสุข, ชัชสรัญ รอดยิ้ม, สาวิตรี คุ่มทะยาย	
การพัฒนาบอร์ดเกมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมสำหรับเด็กชาติพันธุ์ชายแดน จังหวัดตาก	263
: สุวิธาน พัฒนาไพรวัลย์, สุวิชา วันสุตล, ไตร อัญญุโพธิ์, ธนกร ชันทเขตต์, พิมพ์ประภา พาลพ่าย	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมของประชาชนที่มีต่อการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี	280
: ดาวานภา เกตุทอง, พระสมุห์อาคม อาคมธีโร, อนุชา พละกุล	
การพัฒนาเว็บไซต์ชุมชนท่องเที่ยวตำบลดงละคร อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก	294
: กนกพิชญ์ วิษณุวรนนท์, ชัชสรัญ รอดยิ้ม, อภิศักดิ์ คูกระสังข์, รุ่งเรือง มุศิริ, ราชัน แฝงประเสริฐ	

การพัฒนาธนาคารการเรียนรู้และวิถีถิ่นเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมชุมชน ชาวมอญ เขตตลาดกระบี่ กรุงเทพมหานคร	
: เพ็ญวดี มณีน้อย, นิรดา เวชญาลักษณ์	309

บทความวิชาการ:

มงคลชีวิตในพระพุทธศาสนากับการประกอบอาชีพ	
: พระรังสรรค์ ดิถุขปญโญ (พิมพา), ศิริโรจน์ นามเสนา	323
ศักยภาพของ AI ในการสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา	
: พันธุ์ศักดิ์ พึ่งงาม	337
รูปแบบการเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยใช้หลักการกุญแจดอก ของสถาบันพลังจิต ธรรมะ จักรวาลในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	
: ธีระพันธ์ จัดพล, บุญทัน ดอกไธสง, เต็มศักดิ์ ทองอินทร์	357
พุทธธรรมกับการพัฒนาตนเองในศตวรรษที่ 21	
: สมคิด พุ่มทุเรียน, พระครูนิวาสิตขันธ์, อนงค์นาฏ แก้วไพฑูรย์	374
สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนมาตรฐานสากลในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
: กริธา นามทิพย์, พิภพ วังเงิน, วรณรี ปานศิริ	389
ภาคผนวก	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารวิจัยวิชาการ	410
แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์	411
หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสารวิจัยวิชาการ	411